

Megálltunk, elidőztünk...örömforrássá váltunk

A házasságunk, a családi és személyes életünk a világgal való kapcsolatunk, nem működik csak úgy magától. Dolgozni kell rajta, nem állhatunk meg, mert aki megáll, nem megy előre, az visszafejlődik. Előre szeretnénk haladni. Újra és újra egymásra találni, felfedezni a mi közös hivatásunkat, a gyermekeinket helyesen nevelni, otthonainkat szeretet szigetekké alakítani. Ezért is határoztuk el a Fiatal házások csoportjával, hogy elmegyünk Óbudavárra a Szűzanyához, s végigjárjuk a Házaspárok útját. Ezt az utat a magyarországi schoenstatt családok készítették. *1,5 km hosszú erdei sétaút a Bakonyban*, 15 állomást érint, melyek a házasság fontos eseményeit, feladatait, nehézségeit és korszakait jelenítik meg. A rajtuk olvasható idézetek, feladatok ösztönzést adnak, hogy a párok közösen gondolkodjanak, egymással beszélgessenek.

Az elindulásunkat *lelki készüllet* előzte meg. Kentenich atyának a schoenstatti mozgalom földi alapítójának, házaspároknak szóló gondolataival készültünk

Május 1-én várakozással és izgalommal gyülekeztünk a templomunk előtt. Iulian atya megáldott bennünket és útra keltünk. Zajos, rohanós világban élünk, mindannyian vágytunk egy kis pihenésre egymásnál és a Szűzanyánál. Miután megérkeztünk, az óbudavári kápolnába vezetett az utunk. Megismerkedtünk a családmozgalom történetével, küldetésével, mit is eredményez a Szűzanyával való kapcsolat. A rózsafüzér elimádkozásával indultunk el páronként a Házaspárok útjára. Amikor mindannyian visszaérkeztünk a kápolnába, szentmisével ünnepeltük meg a napot. A családjainkért, a szülés előtt álló kismamákért: Mariannért, Éváért, Anitáért és plébániánk közösségéért imádkoztunk.

Sok ajándékot kaptunk aznap a Jóistentől, néhányat szeretnénk most megosztani:

- Ebben az évben leszünk 10 éves házások. Még kicsik a gyermekeink, ritkán tudunk kettesben kiszakadni otthonról, akárcsak néhány órára is. Ez volt az első alkalom a 10 év alatt, hogy egy egész napot kettesben tölthettünk. Nagyon jó volt együtt lenni, ezért van hála bennünk. (Ricsi&Anikó)

- Óbudaváron nem volt térerő, nem csörgött a telefonunk. Egymásra tudtunk figyelni, megpihentünk egymásnál. Miután hazatértünk, néhány napra rá, találkoztunk a barátainkkal. Kíváncsian kérdezték, hogy mi történt velünk, mert azt látják rajtunk, hogy kivirultunk?!!! Örömet éltünk meg egymásnál! (Robi&Anita)

- Megérett bennünk a vágy, hogy most már ne csak befelé, hanem kifelé is forduljunk. Fontos lenne, hogy ne csak mindig kivegyünk a közösből, hanem mi is adjunk valamit a többieknek. Ebben keressük a feladatunkat, lehetőségünket. (Szabolcs&Eszter)

- Papként én is elindultam a Házaspárok útján. Számomra lelkigyakorlattal, egy megújulással ért fel az a nap. Sok hasonló pontot fedeztem fel az úton a házasság és a papi hivatás között. Én is házasságot kötöttem, csak éppen nem egy emberrel, hanem a Jóistennel. A Szűzanyával való kapcsolat mindig is fontos volt az életemben. Papként, most még fontosabb! Szeretnék még ide visszatérni. (Iulian atya)

Hálások vagyunk a Jóistennek az együtt töltött napért, jó volt megpihenni, egymásnak örülni. Bízgatjuk a családokat, hogy akik a nyár folyamán a Balaton, Bakony környékén nyaralnak, keressék fel a Házaspárok útját. Kívánjuk, hogy akik végigjárják ezt az utat, tudjanak megújulni a kapcsolatukban, a házasságukban pedig megerősödjenek!

Gyermekével Szűzanyánk, szent áldását adja ránk! Amen